

Σέ άπειρους έμπιστεύεσθε;

Πορμή γιά τό παρόν σχόλιο έδωσε έπεισόδιο (κατά δημοσιογραφικές πληροφορίες) σέ κουρά νεαροῦ. Ὁ κείρων τόν νεαρό, διαβάζοντας τίς σχετικές εὐχές, τοῦ έδωσε τό καινούργιο ὄνομα. Ἄλλ' ὁ νεαρός σηκώθηκε (ἦταν γονατιστός γιά τήν κουρά) καί διαμαρτυρήθηκε στόν κείροντα: «Ἐῖπαμε ὅτι θά μοῦ ἀφήσετε τό βαπτιστικό μου ὄνομα»! Ἡ κουρά διεκόπη...

● Θυμηθήκαμε τό «*Χείρας ταχέως μηδενί ἐπιτίθει*» (Α' Τιμ. ε' 22). Ἐραγε τά θεόπνευστα αὐτά λόγια, πού ἀπευθύνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στό μαθητή του Τιμόθεο, ἐπίσκοπο Ἐφέσου, δέν ἔχουν φτάσει στά αὐτιά μερικῶν λειτουργῶν; Πότε πρόλαβε νά ώριμάση ἕνας **νεός 20-22 ἐτῶν**, ὥστε νά θέση στήν κεφαλή του ὁ ἐπίσκοπος τά χέρια του καί νά τόν χειροτονήση;

● Καί ἄν μέν ὁ ὑποψήφιος γιά χειροτονία νεαρός ἐπιθυμῆ νά γίνη **ἔγγαμος κληρικός**, πότε πρόλαβε νά μορφωθῆ καταλλήλως; Πότε πρόλαβε νά μελετήση τίς Γραφές καί βιβλία πατερικά καί πνευματικά; Πότε πρόλαβε νά προκόψη στοιχειωδῶς στήν πνευματική ζωή; Πότε ἔγινε ταπεινός υἱός πνευματικοῦ, ὥστε νά καταστῆ καί ὁ ἴδιος πατέρας λογικῶν προβάτων; Πῶς ἕνα παιδί 20-22 χρονῶν βρῆκε κοπέλλα, πού νά ἔχη μεστώσει γιά τό βαρῦ ἔργο τῆς πρεσβυτέρας καί νά ἔχη συνειδητοποιήσει τίς προϋποθέσεις γιά τό εἰδικό χάρισμα;

● Τά ἐρωτήματα εἶναι βαρύτερα γιά τόν ὑποψήφιο, πού λέει ὅτι ἐπιθυμεῖ νά γίνη **ἄγαμος κληρικός**. Πότε ἕνα παιδί 21 ἐτῶν ζύγισε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τόν ἑαυτό του καί διεπίστωσε, ὅτι ἀντέχει στήν ισόβιο παρθενία; Πότε μαθήτευσε στήν **ὑπακοή** σέ συγκεκριμένο Μοναστήρι ἢ σέ ἱεραποστολική ἀδελφότητα; Καί γιατί μερικοί λειτουργοί προαναγγέλλουν τήν κουρά νέου μοναχοῦ, καί δημοσιεύουν μάλιστα πλήθος φωτογραφιῶν; Εἶναι δυνατόν σέ ἕνα εἰκοσάχρονο παιδί νά τοῦ κρεμοῦν τό **μοναχικό σχῆμα**, πού σημαίνει, ὅτι τόν ἔκειραν... μεγαλόσχημο μοναχό;

● Πότε παρέμεινε στό στάδιο τῆς μοναχικῆς δοκιμασίας, ἡ ὁποία βέβαια δέν γίνεται σέ λίγες... ἡμέρες, ἀλλά διαρκεῖ ἔτη πολλά, τουλάχιστον πέντε; Καί γιατί τόν κάνουν **μοναχό**, ἀφοῦ τήν ἐπομένη τῆς λεγομένης κουράς τόν χειροτονοῦν **διάκονο**; Καί γιατί τοῦ ἀναθέτουν ἔργο σέ ἐνορίες τοῦ κόσμου, ἀφοῦ ὡς μοναχός δέν ἔκανε ὑπακοή στόν ἡγούμενο οὔτε μία ἡμέρα;

● Θεοφωτίστως οἱ ἅγιοι Πατέρες ἔχουν ὀρίσει γιά μέν τήν χειροτονία διακόνου κατώτατο ὄριο τό 25ον ἔτος, γιά δέ τήν χειροτονία πρεσβυτέρου τό 30όν ἔτος τῆς ἡλικίας (ιδέ καί 14ον κανόνα τῆς Πενθέκτης Συνόδου καί τόν 11ον τῆς Συνόδου τῆς Νεοκαισαρείας).

● Ὅταν ἐρωτᾶτο ὁ μακαριστός **πατήρ Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος** γιά ἀλλαγῆ τοῦ καθιερωμένου ὀρίου ἡλικίας πρὸς χειροτονία, ἔλεγε: «*Ναί! Ἀλλαγῆ, ἀλλά πρὸς τά πάνω, ὄχι πρὸς τά κάτω*»!

● Ἐς σεβαστοῦμε τά Πατερικά ὄρια καί τούς Πατερικούς ὄρους, καί ἄς λυπηθοῦμε τήν Ἐκκλησία, πού κάποτε ἐκπίπτει στά μάτια τῶν ἀνθρώπων ἐξ αἰτίας καί δικῶν μας λαθῶν. Γιά τήν ἱερωσύνη χρειάζονται **«σπουδές»** (Β' Τιμ. β' 15). Δέν χρειάζεται **«σπουδή»**!